

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6527/06
20.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником Вукицом Латиновић, записничарем, одлучујући по тужби тужилаца аа, ББ, ВВ, ГГ и ДД, чији је пуномоћник АБ, против туженог Министарства финансија Републике Србије - Београд, због недоношења одлуке о захтеву "ћутање администрације" -, у предмету експропријације, у нејавној седници већа одржаној дана 20.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА па се налаже туженом органу - Министарству финансија Републике Србије да у року од 30 дана одлучи о предлогу тужилаца од 03.8.2006. године, за оглашавање ништавим решења општине Звездара - Управа за имовинско-правне послове у саставу Општинског секретаријата за привреду и финансије Уп-2 бр. 465-22 од 16.11.1990. године.

О б р а з л о ж е њ е

Тужиоци су у тужби навели да су правним претходницима тужилаца, решењем општине Звездара - Управа за имовинско-правне послове у саставу Општинског секретаријата за привреду и финансије Уп. II бр. 465-22 од 16.11.1990. године, експроприсане непокретности наведене у диспозитиву решења, да је решење правноснажно, да су тужиоци 03.8.2006. године поднели Министарству за државну управу и локалну самоуправу предлог да се наведено решење огласи ништавим, да је предлог прослеђен туженом Министарству 15.8.2006. године под бројем 465-02-222/06; да су тужиоци 27.9.2006. године поднели допуну предлога, да тужени о овом предлогу није одлучио, да су тужиоци 31.10.2006. године од туженог тражили да у новом року од седам дана одлучи по предлогу, да тужени то није урадио те да су, стога, тужиоци поднели тужбу у смислу члана 24. Закона о управним споровима. Навели су, између осталог, да је решење о експропријацији ништаво из разлога наведених у предлогу, па су предложили да се тужба уважи и решење о експропријацији поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу навео да је 23.11.2006. године туженом достављена жалба тужилаца, поднесена преко пуномоћника, због недоношења решења првостепеног органа у предмету број 463-675/06, те да је тужени од првостепеног органа затражио извештај. Сматрају да не стоје наводи из тужбе и да нема "ћутања администрације" од стране туженог органа па су предложили да суд тужбу одбије.

Оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове правне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из навода тужилаца и стања списка поризилази да су решењем општине Звездара, Управе за имовинско-правне послове у саставу Општинског секретаријата за привреду и финансије Уп. II 465-22 од 16.11.1990. године, експроприсане непокретности наведене у диспозитиву решења, да је решење правноснажно, да су тужиоци 03.8.2006. године, поднели предлог - Министарству за државну управу и локалну самоуправу под број 07-00-353/06, да се наведено решење о експропријацији огласи ништавим по праву надзора, да су у образложењу предлога навели да оглашавање решења ништавим траже применом одредбе члана 257. тачке 2, 3 и 4. Закона о општем управном поступку, да је овај предлог достављен на надлежност туженом органу 15.8.2006. године под бројем 465-02-222/06, да су тужиоци 27.9.2006. године туженом доставили допуну предлога и да су 31.10.2006. године од туженог тражили да у додатном року од седам дана тужени донесе и достави решење по поднетом предлогу.

Одредбом члана 253. Закона о општем управном поступку (ЗУП) прописано је када ће надлежни орган поништити коначно решење по основу службеног надзора. Одредбом члана 254. ЗУП-а, прописано је, између осталог, да по основу службеног надзора решење може поништити другостепени орган а ако њега нема орган који је овлашћен да врши надзор над радом органа који је донео решење, те да против решења донесеног на основу члана 253. овог Закона није допуштена жалба већ да се против њега може непосредно покренути управни спор.

Одредбом члана 257. ЗУП-а прописано је када се решење оглашава ништавим. Одредбом члана 258. истог Закона, између осталог, прописано је да је против решења којим се неко решење оглашава ништавим или се одбија предлог за оглашавање ништавим, допуштена жалба, а ако нема органа који решава по жалби, да се против тог решења може непосредно покренути управни спор.

У конкретном случају, без обзира што су тужиоци свој иницијални акт назвали предлогом за оглашавања

У конкретном случају, без обзира што су тужиоци свој иницијални акт назвали предлогом за оглашавање ништавим решења, по праву надзора, обзиром на садржај предлога, те у предлогу наведених законских разлога за оглашавање решења ништавим, произилази да су тужиоци поднели предлог за оглашавање решења ништавим по члану 257. у вези члана 258. ЗУП-а.

Одредбом члана 24. став 1. Закона о управним споровима прописано је да ако другостепени орган није у року од 60 дана или у законом краћем року донео решење по жалби странке против првостепеног решења, а не донесе га ни у даљем року од седам дана по поновљеном тражењу, странка може покренути управни спор као да јој је жалба одбијена. Према ставу 2. истог члана, на начин из става 1. овог члана, може поступити странка и када по њеном захтеву није донео решење првостепени орган против чијег акта није дозвољена жалба.

Како у овом предмету тужени орган није поступио у складу са наведеним одредбама закона јер није одлучио о наведеном предлогу тужилаца ни у року од 60 дана а ни у накнадном року од седам дана, нити до доставе одговора на тужбу, то су испуњени услови да се туженом наложи одлучивање по предлогу у остављеном року, с обзиром да је тужба тужилаца, поднета у смислу члана 24. Закона о управним споровима, основана.

Указивање туженог у одговору на тужбу на поступање туженог органа није од посебног утицаја за одлуку у овом предмету. Наиме, наводи одговора на тужбу, за шта нема потврде у достављеним списима, упућују на поступање туженог органа у вези жалбе тужилаца која им је достављена 23.11.2006. године због недоношења решења првостепеног органа општине Звездара у предмету бр. 463-675/06. Из садржаја достављених списа не произлази о каквом предмету је реч а наводи поднете жалба тужилаца указују да је тај предмет "везан за неки од захтева предлагача за поништај наведеног решења" али и то да су тужиоци првостепеном органу поднели више предлога за поништај наведеног правноснажног решења. У конкретном случају, тужиоци су 06.12.2006. године поднели тужбу због непоступања туженог органа по предлогу који је туженом достављен и која је основана јер ни из одговора на тужбу, ни из достављених списа не произлази да је тужени орган по таквом предлогу одлучио.

Са напред изнетих разлога, Врховни суд Србије је применом одредбе члана 41. став 5. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 20.12.2007. године, У. бр. 6527/06

Записничар, Председник већа-судија,

Вукица Латинковић, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК